

[Flygaard]

langt, at de kan stemme for dem. Jeg mener at kunne sige, at der ligger et synspunkt bag dette ændringsforslag fra retsforbundets side, som i høj grad går på nogle sociale betragtninger, for når man hæver bundgrænsen – og det synes vi for så vidt er rigtigt – så betyder det hver gang, at de mennesker, der ligger under bundgrænsen, ikke får del i en sådan skattelettelse, eller hvad vil nu vil kalde det. Det synes vi sådan set er urimeligt.

Jeg vil i øvrigt henvise til de bemærkninger, vi har gjort i betænkningen, hvor vi peger på, at det ikke bør være afgørende for, hvor stort et personfradrag der kan tilkomme én, hvornår man tilfældigvis har en sådan indkomst, om man har den inden for et kalenderår eller man har den f. eks. fra den 1. juli til den 30. juni det kommende år.

Jeg skal gentage, at vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 5 og 6, og at vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 13 og 14, men at vi vil stemme for de øvrige ændringsforslag.

Waldorff (VS):

Det kunne nok være passende lige at bruge to ord på forretningsordenen her.

Jeg er da meget interesseret i engang ved lejlighed at få en begrundelse for, at hr. Brusvang fik lejlighed til at øve sig på sin frontale her. Nogen kort bemærkning var det i hvert fald ikke. Jeg er klar over, at man kan tildele statsministeren ordet uden for talerrækken, men jeg synes, at det, at hr. Brusvang forsøger at slå sig op som skyggestatsminister, vel ikke i forhold til forretningsordenen kan bruges som en begrundelse.

Derudover vil jeg sige, at der ikke er kommet afgørende nye ting frem i forhold til selve lovforslaget.

Af De europæiske Fællesskabers Tidende, som det hedder, fremgår det, at Danmark som et led i EFs ekspansive økonomiske politik vil give skattelettelser på op til 500 mill. kr. Som det er formuleret, er der tale om skattelettelser, der ligger ud over de ved lov fastsatte automatiske reguleringer. Det er jo, som alle ved, blevet til, at man vil videreføre det hidtidige 500 kr.s fradrag – der er altså ikke tale om nogen ekspansion her – og samtidig ændrer man de ved lov fastsatte automatiske reguleringer, og det sker samtidig

med de øvrige finanspolitiske stramminger, som denne regering lægger frem. Der er i hvert fald efter dette ingen, der kan være i tvivl om, hvem det er, der har ansvaret for den yderligere stigning i arbejdsløsheden, som vi vil se inden for det næste år.

Regeringens tro og sikkert meget renhjertede ridder, hr. Ellemann-Jensen, har gjort sig meget store anstrengelser for at bortforklare skatteforhøjelserne ved at fastslå, at for den enkelte vil skatten udgøre den samme procent som hidtil. Det er jo fup, når man hager sig fast i den procent. Skatteforhøjelsen er en realitet, og den vil som direkte konsekvens have en reallønsforringelse, men ikke for alle. F. eks. ikke for de virksomhedsejere, som samtidig bliver udstyret med ekstra fradrags- og afskrivningsmuligheder af denne regering. Heller ikke for landbruget, hvor eksempelvis en gårdejer i mellemklassen på Djursland kan se frem til en forøring på omkring 300.000 kr. ved, at man afskaffer kapitalvindingsskatten.

Men for lønarbejderne, som må se i øjnene, at restlønnen, når skatten er kradset ind, vil være væsentlig mindre i 1979, end den er i 1978, er der klart tale om en forringelse her. Det vil ske som følge af de øvrige ting, regeringen har fort igennem. Prisstigningerne vil komme oveni, og resultatet vil klart nok være en reallønsforringelse. Så er det ligesom ikke særlig meget værd, at hr. Ellemann-Jensen kan klynge sig til en eller anden procent, fuldstændig trukket ud af sammenhængen med den økonomiske politik, der bliver fort fra regeringens side.

Meningen med den politik er selvfølgelig reallønsforringelse for lønarbejderne, og det er jo også derfor, det er meget let for SV-regeringen at manøvrere i folketinget. Til en sådan politik kan man nemlig være sikker på at få støtte fra et lille reaktionært parti som centrum-demokraterne, der nu har udråbt sig selv til at være stemmekvæg for SV-regeringen. Ganske vist har de forende stemmetyre været uenige, og den ene er ifølge eget udsagn mere krigerisk end den anden, men det karakteristiske ved kokasser er jo, at de ligner hinanden.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at hr. Brusvang har forsøgt at finde sin egen specielle løsning på det her, idet han sagde, at nu drejer det sig om at klemme rovbalderne